

veris saepe permiscet, ut specie veritatis, testimonium fraudis obtexat. Alias autem non soli daemones qui inviti confitebantur, iubentur silere de Christo, sed et illi, qui ab eo sanati, sponte confiteri volebant. Immo ipsi Apostoli, qui eum post resurrectionem toto erant orbe praedicaturi, ante passionem eius praecipiantur omnino reticere de illo, ne divina videlicet maiestate praedicata passionis dispensatio differretur, et dilata passione salus mundi quae per hanc futura erat negaretur.

3634 *Facta autem die, egressus ibat in desertum locum, et turbae requirebant eum, et venerunt usque ad ipsum.* Si occasu solis Domini mors exprimitur, quare non die redeunte resurrectio illius indicetur? Cuius manifestata luce a credentium turbis inquiritur, et in gentium deserto inventus, ne habeat detinetur. Maxime

cum haec prima sabbati, quo resurrectio celebrata est, egressio, quaesitio, et inventio contigerit.

Varia de SS. Nomine Iesu.

(EX S. BERNARDINO SENESI, VOL. II, SERM. 49.)

3635 **T**ERTIO quum nobis adversatur mundus, et iudicio Dei, naufragaris in mari, aut incurris in pericula eius, occurrunt pericula fluminum, insultus inimicorum, traditiones proditorum, terror tonitruorum et fulgurum, ruinosi casus aut lapidum, aut domorum, aut ignis inopinati eventus, et similia; invoca salutis nomen, cor et os subito clamet Iesus, speret in adiutorio Altissimi; ipse enim Psal. xc, ait: *Clamabit ad me, et ego exaudiam eum, cum ipso sum in tribulatione: eripiam eum, et glorificabo eum.* Et iterum per Prophetam promittit, dicens: *Protegam eum, quoniam cognovit nomen meum:* nempe, sicut Prov. xviii, dicitur: *Turris fortissima nomen Domini: ad ipsum recurrit iustus, et exaltatur, scilicet, ne praedicta possint pervenire ad eum, et nocere illi.*

IN FESTO SS. TRINITATIS

LECTIO SANCTI EVANGELII SECUNDUM MATTHAEUM.
Matth. XXIII, 18-20.

In illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis: *Data est mihi omnis potestas in caelo et in terra.* 19. *Euntes ergo docete omnes gentes, baptizantes eos in nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti: 20. docentes eos servare omnia quaecumque mandavi vobis.* Et ecce ego vobiscum sum omnibus diebus, usque ad consummationem saeculi.

Homilia S. Gregorii Nazianzeni.

ut in *Brev. Rom.*

Homilia Venerabilis Bedae Presbyteri.

IN MATTH. CAP. 23.

3636 **E**t accedens Iesus, locutus est eis, dicens: *Data est mihi omnis potestas in caelo et in terra.* Haec de assumpta loquitur humanitate, quam suscipiendo minoratus est paulo minus ab angelis, et in qua resurgendo a mortuis, gloria et honore est coronatus, et constitutus super opera manuum Patris, omniaque subiecta sub pedibus eius: interque omnia, etiam mors ipsa eius pedibus substracta est, quae ei ad tempus visa est praevalere.

3637 *Euntes ergo docete omnes gentes,* etc. Prius ergo docere gentes, id est, scientia veritatis instituere, ac sic baptizare praecipit, quia sine fide impossibile est

placere Deo, et, *Nisi quis renatus fuerit ex aqua et Spiritu sancto, non potest introire in regnum Dei,* ad extremum vero subiungit: *Docentes eos servare omnia quaecumque mandavi vobis:* quia sicut corpus sine spiritu mortuum est, ita et fides sine operibus mortua est.

3638 *Et ecce, ego vobiscum sum omnibus diebus usque ad consummationem saeculi.* Marcus ait: *Et Dominus quidem postquam locutus est, assumptus est in caelum et sedit a dextris Dei:* quia enim ipse Deus et homo est, assumptus est in caelum, et sedit humanitate, quam de terra susceperat: manet cum sanctis in terra divinitate, qua terram pariter implet et caelum. Notandum interea, quod praesens ubique divina maiestas, aliter electis suis, aliter est reprobis. Adest enim reprobis potentia naturae incomprehensibilis, qua omnia cognoscit novissima et antiqua, intelligit cogitationes a longe, et omnes vias singulorum praevidet. Adest electis gratiae piaae protectionis, qua illos specialiter per praesentiam dona vel flagella, quasi filios pater erudit, atque ad possessionem futurae hereditatis erudiendo provchit.

Varia de SS. Nomine Iesu.

(EX S. BERNARDINO SENENSI, VOL. II, SERM. 49).

3639 **T**ERTIO nomen Iesu est remedium infirmitatum, hoc est, contra malum concupiscentiae: Nam, damnata morte culpae, et homine a periculis liberato, remanet in nobis concupiscentiae morbus, et aegritudinis languor: ideo recurrendum est ad hoc Nomen Iesu: quia, sicut Petrus Ravennas ait, hoc est Nomen quod dedit caecis visum, surdis audium, claudis gressum ac cursum, sermonem mutis, vitamque mortuis, et etiam totam diaboli potestatem de obsessis corporibus effugavit. Proinde, si qua infirmitas tibi, vel tuis occurrat, non despreto remedio corporali aut naturali, recurre ad invocationem Nominis Iesu. Saepe quoque contingit quod non possunt infirmitatibus remedia naturalia adhiberi, vel propter eorum carentiam, vel propter morbi aut infirmitatis ignorantiam, seu quia est quasi irremediabile malum per ipsam naturam: ideo currendum est ad remedium quod fidelibus suis (MARC. ult.) Dominus reliquit super terram, dicens: *Signa autem eos qui crediderint haec sequantur: in Nomine meo daemonia eiciunt, linguis loquuntur novis, serpentes tollent, et si mortiferum quid bibierint, non eis nocet: super aegros manus imponent, et bene se habebunt.*

DOMINICA I. POST PENTECOSTEN

LECTIO SANCTI EVANGELII SECUNDUM LUCAM.

Luc. VI, 36-42.

In illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis: Estote misericordes, sicut et Pater vester misericors est. 37. Nolite iudicare, et non iudicabimini; nolite condemnare, et non condemnabimini. Dimitte, et dimittemini.

38. Date, et dabitur vobis: mensuram bonam, et conferentem, et coegitatem, et superfluentem, dabunt in sinum vestrum. Eadem quippe mensura, qua mensi fueritis, remetetur vobis.

39. Dicebat autem illis et similitudinem: Numquid potest caecus caecum ducere? nonne ambo in foveam cadunt?

40. Non est discipulus super magistrum: perfectus autem omnis erit, si sit sicut magister eius.

41. Quid autem vides festucam in oculo fratris tui, trabem autem, quae in oculo tuo est, non consideras?

42. Aut quomodo potes dicere fratri tuo: Frater, sine ciciam festucam de oculo tuo, ipse in oculo tuo, trabem non videns? Hypocrita, eius primum trabem de oculo tuo, et tunc perspicies ut educares festucam de oculo fratris tui.

Homilia S. Augustini Episcopi.

ut in *Brev. Rom.*

Homilia S. Bonaventurae Episcopi.

DOM. I. POST. PENT. SERMO I.

MOVET nos ad misericordiam benigna informatio divinae exemplaritatis, dirigentis rationalem, quae in tribus aliquo modo apparet: primo, in gratuitae vocationis instantia; secundo, in diuturnae expectationis patientia; tertio, in benignae susceptionis clementia. Unde misericors Deus peccatores instanter vocat, patienter expectat et clementer suscipit.

Primo misericordia Dei apparet in gratuitae vocationis instantia; unde Matthaei nono: *Misericordiam volo, et non sacrificium; non enim veni vocare iustos, sed peccatores ad poenitentiam.* Misericors Deus, licet a peccatoribus turpiter contemnatur, tamen non indignatur mittere Filium suum et ab eis prius petere pacem per instantiam gratuitae vocationis, eo quod avidius optat nostram salutem quam aliquod sacrificium. Gregorius: "Debeamus saltem pietatem vocantis erubescere, si eius iustitiam nolumus formidare; quia tanto gravius improbitate contemnitur, quanto et contemptus adhuc vocare non dedignatur." Charissimi, accipiamus exemplum tantae benignitatis et misericordiae et petamus prius pacem ab his qui nos persequuntur et offendunt, quamvis culpa non sit ex parte nostra; quia, secundum Gregorium, "bonarum mentium est ibi culpam agnoscere, ubi culpa non est." Et tunc induere viscera misericordiae sicut veri et dilecti filii Dei, Patris misericordiae, qui per viscera suae misericordiae veniens ex alio prius petit nobis pacem, vocando ad poenitentiam.

Secundo apparet Dei misericordia in diuturnae expectationis patientia; unde Threnorum tertio: *Misericordiae Domini,*

quia non sumus consumpti; quia non de fecerunt miserationes eius. Cum enim homo peccat, iniuriatur Creatori suo et etiam *Filium Dei in senetipso crucifigit,* et ideo statim dignus est totali consumptione, nisi esset divina misericordia, quae patienter et longanimiter expectat eum, quasi *dissimulans peccata eius;* quia, si statim peccatorem puniret, postea cui parceret non haberet. Ergo, dilectissimi, exemplo divinae misericordiae peccatorem supportantis patienter et expectantis longanimiter, supportemus defectus, dura facta et verba aliorum, quae nobis displicent; nec statim propurpamus in iram nec assumamus vindictam, sed longanimiter expectemus eius correctionem voluntariam; alioquin displiceret Deo, et timendum esset, ne Deus similiter nobis faceret.

3643 Tertio apparet divina misericordia in benignae susceptionis clementia. Et exemplum habemus de filio prodigo; Lucae decimo quinto: *Cum autem adhuc longe esset, vidit illum pater ipsius et misericordia motus est, et accurrens cecidit super collum eius et osculatus est eum.* Ecce, quod Deus, *pater misericordiae,* propter horrorem praeteritarum foeditatum non devitat consortium sic perditii filii, immo clementer suscipit eum ad osculum pacis et concordiae. In cuius signum iubet, ei tradi *annulum in manu eius,* id est confederationem suae benevolentiae, et *calceamenta in pedibus,* id est gratiam in effectibus, et vestiri *stola prima,* id est restitui in puritate pristinae innocentiae. Unde notabile est, quod iste primo videtur poenituisse quadam coacta necessitate, et tamen eius poenitentia Deo accepta est. Propter hoc ibi dicit Augustinus: Quaecumque necessitas cogat peccatorem ad poenitentiam, nec peccati quantitas nec vitae enormitas nec hominis extremitas

excludit a venia, si perfecta fuerit voluntatis immutatio, sed in amplissimos sinus charitas filios prodigos suscipit revertentes. Ergo ad illud exemplum misericordiae clementer suscipientis inimicos et totaliter condonantis debita hortatur Apostolus ad Ephesios quarto: *Estote invicem benigni, misericordes, donantes invicem, sicut et Deus in Christo donavit vobis;* ubi Ambrosius: "Si alter in alterum peccet, donate commissam; sin autem, Deus repetet et remissa; quia, si in his contemptus fuerit, sententiam, quam per misericordiam dederat, per iustitiam revocabit."

Varia de SS. Nomine Iesu.

(EX S. BERNARDINO SENENSI, VOL. II, SERM. 49).

NEC recurrendum est ad fatuas, insanas, et omnino erroneas incantationes quorundam, qui credunt se invocare Nomen Domini, et invocant nomen diaboli incantationibus suis, eo quod saepe nomina ignota ibi commisceant, ac semper in eis mendacia interponant; licet saepe *Pater Noster,* et *Ave Maria,* ad cooperimentum addant, et licet per tales insanias appareant aliqui liberari, tamen, permittente iudicio Dei, daemones, qui ex versutia sua faciunt hominem, vel puerum aegrotare, eo invocato, per impiam incantationem auferunt languorem, et infirmitatem a corpore per infidelitatem, et errorem; inficiens mortalem culpam in anima et in corde; sicut in legenda B. Bartholomaei evidentius patet. Proinde Propheta hoc praedixit Psal. xxxix, ait: *Beatus vir cuius est nomen Domini spes eius, et non respexit in vanitates, et insonans falax.*

3645 De pluribus vero fide digno testimonio nostris temporibus audivi quia, iuxta verbum Domini imposita manu super aegrotantes, ad invocationem huius sanctissimi Nominis Iesu liberati sunt: nam sicut effusum unguentum ministrat gratiam corporibus, sic Nomen Iesu dat salutis gratiam animabus: unde Propheta (PSAL. cv), ait: *Salvavit eos propter nomen suum ut nolam faceret potentiam suam;* et, quod mirabilis est, etiam peccatores, et infideles ad invocationem huius gloriosi Nominis fecisse miracula, et sanasse aegrotos manifeste comprobatur.

FERIA SECUNDA

Homilia S. Bonaventurae Episcopi.
DOM. I. POST PENT. SERMO I.

3646 **M**OVET nos ad misericordiam magna *promissio omnimodae utilitatis*, allicientis concupiscibilem. Circa quod nota, quod triplicem utilitatem homini facit misericordia, ad quam omnis alia bona utilitas potest reduci; et propter hoc totaliter debent ad opera misericordiae allici affectus. Nam misericordia primo *liberat a peccato*, resolvendo vincula culpae; secundo *locupletat in merito*, augmentando dona gratiae; tertio *beatificat in praemio*, perducendo ad gaudia vitae.

3647 Primo, misericordia *liberat a peccato*, resolvendo vincula culpae; unde Proverbiorum decimo sexto: *Misericordia et veritate redimitur iniquitas, et in timore Domini declinatur a malo*. Homo enim, qui vendiderat animam suam diabolo per iniquitatem, potest eam *redimere* per misericordiam et veritatem. Optima commendatio est veritas iustitiae et pietas misericordiae. Nam per veritatem iustitiae in punitione et detestatione vitiorum per poenitentiam purgatur *culpa*; sed per pietatem misericordiae in subventionem pauperum per eleemosynas dimittitur *poena*; tamen hoc debet fieri *in timore Domini* tamquam in principio omnis boni, per quem declinat homo a malo, non in timore mundano et servili. *Nam qui sine timore est non poterit iustificari*. Similiter de hoc dicitur Danielis quarto: *Peccata tua eleemosynis redime, et iniquitates tuas misericordius pauperum; forsitan ignoscet delictis tuis*. Dignum est enim, ut, qui misericordiam ab aliquo postulat, misericordiam cum alio faciat et ex se ipso cognoscat quae sunt proximi.

3648 Secundo, misericordia *locupletat in merito*, augmentando dona gratiae; unde

Proverbiorum decimo nono: *Foeneratur Domino qui miseretur pauperis*. Sicut enim cito per usuram locupletatur homo divitiis temporalibus, sic per misericordiam divitiis spiritualibus et temporalibus. Nam haec est una virtus, quae multiplicat per spiritualia et temporalia et etiam levat in sublimem locum gloriae; unde Ecclesiastici decimo sexto: *Omnis misericordia faciet locum unicuique secundum meritum operum suorum*. Omnis misericordia in septem suis operibus continetur, quae cuilibet, secundum, quod in eis fuerit exercitatus, praeparat locum plenum divitiis Divinitatis in gloria; quae quidem septem opera misericordiae in hoc versu continentur:

Visto, poto, cibo, redimo, tego, colligo, condo.

3649 Perfectus enim misericors debet visitare infirmos, cibare et potare ieiunos, redimere captivos, tegere nudos, colligere peregrinos, condere sive sepellire mortuos. Sex vero istorum operum extrahuntur de textu Evangelii, Matthaei vigesimo quinto: *Esurivi enim, et dedistis mihi manducare; sitiivi, et dedistis mihi bibere; hospes eram, et collegistis me; nudus, et cooperuistis me; infirmus, et visitastis me; in carcere eram, et venistis ad me*. Septimum vero opus misericordiae, quod est sepellire mortuos, potest haberi ex libri Tobiae secundo.

3650 Tertio, *beatificat in praemio*, perducendo ad gaudium vitae; unde Proverbiorum vigesimo secundo: *Qui pronus est ad misericordiam benedicitur; de panibus enim suis dedit pauperi, victoriam et honorem acquirat qui dat numeram*. Quia homo pronus ad misericordiam dedit de panibus suis pauperi esurienti, ideo *acquirit honorem gloriae*, quoniam *benedicitur illa benedictione*, de qua dicitur Matthaei vigesimo quinto: *Venite, benedicite patris mei, possidete paratum vobis regnum a*

constitutione mundi. *Esurivi enim, et dedistis mihi manducare*. Nam beati *miseri cordes, quoniam ipsi misericordiam consequuntur*, secundum quod dicitur Matthaei quinto.

Varia de SS. Nomine Iesu.

(EX S. BERNARDINO SENESI, VOL. II, SERM. 49.)

3651 **U**NDE de Beato Dionysio Areopagita narratur quod, dum cum Beato Paulo disceperet per viam, ante eos quidam caecus transibat, ac statim Dionysius Apostolo ait: *Si dixeris huic caeco: In nomine Dei tui vide, et vidit, statim credam; sed, ne ntaris magicis verbis, ego tibi praescribam formam verborum dicens: In nomine Iesu Christi de Virgine nati, crucifixi, et mortui, qui resurrexit et ascendit in coelum, vide*. Et respondens Paulus, ad hoc ut omnis suspicio tolleretur, volo ut verba eadem tu ipse proferas; et in eadem forma verborum Dionysius dixit: *caeco ut videret, et statim vidit, et confessus est Dionysium se credere in Christum Iesum Dominum nostrum*. Ex his patet quod, quum Dionysius adhuc esset peccator et infidelis, ad invocationem huius Nominis caecum illuminavit, et sic plerique hoc idem in se et in aliis nostris temporibus experti sunt, licet essent peccatores, ut verificetur quod de hoc praedictum est in Psal. CII: *Salvavit eos propter Nomen suum, ut nolam faceret potentiam suam*.

FERIA TERTIA

Homilia S. Bonaventurae Episcopi.
DOM. I. POST PENT. SERMO I.

3652 **M**OVET nos ad misericordiam a *cerba puniitio divinae severitatis*, concutientis irascibilem, quae in tribus manifestatur. Nam non facientes misericordiam primo, *spoliantur beneficio* gratituae donationis; secundo *vituperantur approbri*o divinae redargutionis; tertio, *cruciantur supplicio* aeternae damnationis.

3653 Primo, non facientes misericordiam spoliantur beneficio gratituae donationis; unde Matthaei decimo octavo: *Serve nequam, omne debitum dimisi tibi, quoniam rogasti me; nonne ergo oportuit, et te mise-*

ri conservi tui, sicut et ego tui miseratus sum? Et iratus dominus eius tradidit eum tortoribus, quoadusque redderet unicum debitum. Ecce, quod Dominus ab isto qui noluit facere misericordiam cum proximo suo, suum beneficium gratituae donationis, quod per misericordiam ei fecerat, per iustitiam repetit.

3654 Secundo, non facientes misericordiam *vituperantur approbri*o durae increpationis; unde Proverbiorum decimo quarto: *Qui calumniatur egentem exprobrat factori eius; honorat autem eum qui miseretur pauperis. In malitia sua expelletur impius*. Sicut enim qui *miseretur pauperis* honorat Deum in paupere, sic qui *claudit viscera* misericordiae pauperi exprobrat et facit vituperium factori suo in paupere; et ideo talis dignus est tamquam impius expelli in malitia suae impietatis a consortio Sanctorum et etiam exprobrari vituperio durae increpationis, secundum quod dicitur Matthaei vigesimo quinto: *Discedite a me, maledicti, in ignem aeternum*. *Esurivi enim, et non dedistis mihi manducare; sitiivi, et non dedistis mihi bibere; hospes eram, et non collegistis me; nudus fui, et non cooperuistis me; infirmus, et non visitastis me; in carcere, et non venistis ad me*.

3655 Tertio, non facientes misericordiam *cruciantur supplicio* aeternae damnationis; unde Iacobi secundo: *Iudicium sine misericordia illi qui non fecit misericordiam*. Toti iudicialis discussio et sententia Iudicis erit secundum exhibitam et non exhibitam opera misericordiae. Nam qui misericordiam fecerunt habebunt vitam aeternam, qui vero misericordiam negaverunt cruciantur supplicio aeterno; unde dives, qui micam panis negavit Lazaro pauperi, iussus est cruciari flamma infernali. Rogemus ergo, etc.

Varia de SS. Nominis Iesu.

(EX S. BERNARDINO SENENSI, VOL. II, SERM. 49)

3656 **E**st autem advertendum quod quatuor necessaria sunt ad hoc ut homo impetret in virtute sancti huius Nominis: Primo quod pro se petat, secundo quod petat necessarium ad salutem, tertio quod petat pie, quarto quod petat perseveranter: his quatuor concurrentibus, semper impetratur quod petitur.

3657 Primo, inquam, exauditur, si petat pro se: non potest enim homo vitam aeternam ex condigno alteri promereri; nec per consequens ea quae pertinent ad vitam aeternam alteri mereri potest. Proinde non semper homo pro altero petens exauditur: unde Hieronymus super Ierem.: Frustra rogat quis pro alio, quam ille demeretur pro quo oratur. Et iterum Aug. super Ioann.: Exaudiuntur omnes Sancti pro seipsis, non autem pro omnibus amicis et inimicis; quia non ad utrumque dictum est a Domino (IOANN. XVII): *Si quis petierit Patrem in nomine meo dabit;* sed addit: *Dabit vobis.* Et ad hoc facit quod Ierem. vii, Dominus ait, dicens: *Noli arare pro populo hoc, nec assumas pro eo laudem, et orationem,* et non obsistas illi, quia non exaudiam te: ubi Glossa dicit quod duo sunt quae orationibus, ne exaudiantur a Domino, contradicunt: Primum est error incorruptus et permanens, secundum est finalis impenitentia, seu cor impenitens.

3658 Secundo si petit necessarium ad salutem, unde Ioann. ubi supra ait Dominus: *Si quis petierit Patrem in nomine meo, dabit vobis.* Proinde Rabanus super Matth. ait: Quotiescumque petentes non audimur, inde fit, quia illa contra auxilium nostrae salutis petimus: vel in futurum petitionis differtur effectus, ut desideria crescant, et perfectius capiantur gaudia quae reservantur.

3659 Tertio si petit pie, in quo verbo omnes conditiones quae requiruntur: ex parte orantis, inquantum orans, plenius comprehendatur, scilicet, quod oret fideliter, humiliter, et ferventer. Primo oret fideliter, et confidenter, sicut B. Iacobus primo suo cap. ait: *Postulet in fide, nihil haesitans.* Secundo quod oret humiliter, unde Psal. ci, ait: *Respectit in orationem humilium, et non sprevit precem eorum.* Tertio quod oret ferventer: unde August. ait: Dignior sequitur effectus, quanto ferventior praecedit affectus.

3660 Quarto si petit perseveranter: unde Luc. xi, Dominus ait: *Quis vestrum habebit amicum, et tibi ad illum media nocte, et dicit illi: Amice, accomoda mihi tres panes, quoniam amicus meus venit de via ad me, et non habeo quid ponam ante illum. Et ille deintus respondens: Noli mihi molestus esse, iam ostium meum clausum est, et pauci*

mei mecum sunt in cubili: non possunt surgere, et dare tibi, et ille, si perseveraverit pulsans, dico vobis, et si non dabit illi surgens, eo quod amicus sit, propter importunitatem tamen eius surget, et dabit illi quicquid habet necessarios: et ego dico vobis: Petite, et dabitur vobis, quaerite, et invenietis, pulsate, et aperietur vobis. Omnis enim qui petit accipit, et qui quaerit invenit, et pulsanti aperitur

FERIA QUARTA

Homilia S. Bonaventurae Episcopi.

DOM. I. POST FENST. SERMO 2.

3661 **M**isa misericordia Salvatoris, lectio scribenda est in cordibus nostris. Debemus ergo et nos misereri ad invicem, sicut medicus infirmo corporaliter visitando et spiritualiter curando. De primo, lob decimo nono, quomodo clamant pauperes infirmi: *Miseremini mei, miseremini mei;* et subditur: *qui manus Domini tetigit me.* Quando aliquis est in sanitate, est sicut equus impetuosus, qui non potest teneri sine freno; sed quando tangit eum Deus aliqua infirmitate, tunc vere miseretur, quando dat ei gratiam confitendi et poenitendi, et sic dignatur eum curare. De secundo dicitur Ecclesiastici trigesimo sexto: *Species mulieris exilarat faciem viri sui et super omnem concupiscentiam hominis superducit desiderium. Si est lingua curationis, est et mitigationis et misericordiae;* Glossa: "Nulla delectatio corporalis potest comparari illi delectationi". Qua Christus delectatur, quando infirmos visitamus, si adsit lingua misericordiae in compassione cordis et mitigationis in dulciloquio oris et curationis in exhortatione boni operis. Tales audient a Domino: *Infirmus fui, et visitastis me;* ideo ponentur cum electis a dextris.

3662 Secundo debemus misereri ad invicem sicut mater filio, et hoc dupliciter:

primo, indigentibus necessaria ministrando; secundo, defectus eorum aequanimiter tolerando. De primo, Danielis quarto: *Peccata tua elemosinis redime et iniquitates tuas misericordiis pauperum;* forsitan ignoscet Deus delictis tuis. Bene congruum est, ut, si Dominus replet nostram indigentiam, quia nos similiter relevemus alienam. Qui enim indiget misericordia debet alii misereri. Pleni enim sumus omni miseria, et ideo indigemus misericordia. Nam si creaturae nobis subtraherent sua beneficia, non possemus vivere, ut si sol lumen et calorem, aqua humorem. Unde omnes creaturae reprehendunt homines immisericordes: *Beati misericordes, quoniam ipsi misericordiam consequuntur.* De secundo patet Iacobi secundo: *Misericordia superexaltat iudicium.* Defectus aliorum plus debemus charitative et misericorditer tolerare quam superbe et temere iudicare, quia falsa iustitia habet dedignationem, vera compassio-nem.

3663 Tertio debemus ad invicem compati ut dominus servo, et hoc dupliciter: corrigendo quantum ad cautelam futuro-rum et iniurias remittendo quantum ad offensam praeteritorum. De primo, Proverbiorum tertio: *Misericordia et veritas te non deserant; circumda eas gutturi tuo et describe in tabulis cordis tui et invenies gratiam bonam coram Deo et hominibus.* De secundo dicitur ad Ephesios quarto: *Estote invicem benigni, misericordes, donantes invicem, sicut et Deus in Christo donavit vobis.*

3664 Quarto debemus invicem misereri, sicut magister miseretur discipulo et hoc dupliciter: consulendo et orando. Consulendo, ut fiant opera perfectionis; orando ut sequatur effectus consolationis. De primo, Ecclesiastici decimo octavo: *Qui misericordiam habet docet et erudit quasi*

pastor gregem suum. Pius pastor agnos invalidos portat in sinum suum et validos sinit abire. Sic homo misericors, maxime praelatus Ecclesiae, debet docere misericorditer subditos, ut sic acquirat fructum animarum et in futuro recipiat a Deo centuplum. De secundo dicit Petrus: *Omnes unanimes in oratione estote compatientes, fraternitatis amatores, misericordes,* etc. Si sic in praesenti misericordiam proximis exhibemus, in futuro Deum misericordem inveniemus. Quod nobis, etc.

Varia de SS. Nominis Iesu.

(EX S. BERNARDINO SENENSI, VOL. II, SERM. 49)

3665 **Q**uarto vero Nomen Iesu est solatium patientium, et hoc contra malum poenae: quamvis enim Deus servos suos in tentatione succumbere non permittat, nihilominus tamen permittit eos sustinere afflictiones: sed desperandum non est, nec obliviscendum dulcis Nominis Iesu; sed tamen maxime invocandum. Proinde consolando patientes Matth. v, Dominus ait: *Beati estis, quum maledixerint vobis homines, et dixerint omne malum adversum vos mentientes propter me: gaudete in illa die, et exsultate, quoniam merces vestra copiosa est in caelis.*

3666 Immo menti inflammatae amore Nominis Iesu inaequabilis laetitia est pro Nominis Iesu pati solum ex inebriatione sui amoris, et in appetitu similitudinis cordis eius, nullo alio praemio expectato. Nonne sapiens est homini gaudium pati pro amico mortali; etiam quam nescit ille pro quo talis passio sustinetur? quanto magis pro Deo immortalis qui omnia cernit, et pro Domino Iesu qui tanta pro nobis laete perpassus est? Hoc considerans Paulus, (ACT. XXI), ait: *Ego autem non solum alligari, sed et mori in Ierusalem paratus sum propter Nomen Iesu Christi.* Et Act. v, iterum de Apostolis ait: *Ibant Apostoli gaudentes a conspectu concilii, quoniam digni habitus sunt pro Nominis Iesu contumeliam pati.* August. etenim ait: *Dat magnam audaciam nomen Domini scriptum in cordibus iustorum contra impetum malorum, ut patienter tolerentur, et prudenter evitentur.* Unde beata Agatha Iudici sibi tormenta aspera comminanti invicto animo sibi respondet, dicens: *Si ferus mihi promittas, audio Christi Nominis, mansuescunt: si ignem adhibeas, rostri salvificum de caelo mihi Angeli ministrabunt.*